

[Slebsager.]

de er ikke tilfredse, de vilde jo have været meget længere ud i Restriktioner, end her er Tale om. Thi det kan den højterede Minister jo slet ikke komme bort fra, at det, han tilsigtede med sit Lovforslag, var en varig Boliglovgivning. Alene det, at han vilde have oprettet en Boligret, er der jo slet ingen der tvivler om pegede ud i Fremtiden. Til den anden Side staaer de Konservative, som nu næsten slet ikke vil gaa med til noget.

Det var jo næsten rørende at høre det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt tale om Ejendomsrettens Ukrænkelighed i Forbindelse med dette Forslag, naar man ved, at det samme Parti i 1925 gik til sammen med Socialdemokrater og Radikale at lave en Boliglov, der skulde gælde for 6 Aar, til 1931, en Boliglov, som ikke var en Afviklingslov; alle var fuldkommen klar over, at naar den udløb, maatte der en Afviklingsperiode til endda. Det erkender det konservative Folkeparti ogsaa i Dag gennem de Ændringsforslag, de har stillet, hvorved de i Virkeligheden vil give en Afviklingsperiode indtil Oktober 1932, altsaa paa 1½ Aar. Det er jo det faktiske Forhold.

For øvrigt er Forholdet dette, at ogsaa alle Grundejerforeninger og enkelte Grundejere, som har taget Ordet i hele denne Sag, navnlig de Grundejerforeninger, som har henvendt sig til Udvalget og ønsket at komme bort fra Boligrestriktionerne, har erkendt, at der maatte en Overgangsperiode til; de har oven i Købet overgivet til Udvalget et Forslag om en Overgangsperiode, ganske vist kun en Overgangsperiode paa et Aar, medens vi mener, at en Overgangsperiode for Hovedstadens Vedkommende nødvendigvis maa være længere. Men alle er klar over, at med Udløbet af den trekantede Lov af 1925 er vi ikke færdige med Boligrestriktioner, der maa en Afviklingsperiode til. Det erkender det konservative Parti, og det erkender Grundejerorganisationerne, det har de vist gennem de Forslag, de har stillet.

Med Hensyn til Loven af 1925, som vi jo endnu lever under, forstod man baade paa det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt og ikke mindst paa det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, som havde Ordet for rigtig at slaa Hovedet paa Sømmet, at det skulde være en udmærket Lov, medens det, som her foreligger fra Flertallets Side, og til hvilket jo Venstre først og fremmest har Faderskabet, betegnes af det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven som en sagligt set slet

Huslejelov. Ja, for det første er det nu ikke en Huslejelov; det er nogle Afviklingsbestemmelser for at komme bort fra en Huslejelov, den Lov, de Konservative var med til at vedtage i 1925. Men for øvrigt er disse Bestemmelser, hvis vi betragter dem rent sagligt, slet ikke saa daarlige, som de Herrer vil gøre dem til.

Jeg skal først vende mig til de Paragraffer, man særlig lamenterer over, især § 8, som det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven var saa utilfreds med, navnlig Fortolkningen af § 8. Det hedder i § 8: „For saa vidt der indenfor de i § 5, 1ste og 2det Stykke, givne Opsigelsesfrister indføres Forhøjelse i Beskatningen af fast Ejendom, skal Hus-ejeren være berettiget til“ o. s. v., og ved Forhøjelse af Beskatningen af fast Ejendom, siger vi i Betænkningen, tænker vi paa den lovmæssige Forhøjelse af Beskatningen af fast Ejendom, ikke paa den Forhøjelse, som muligt ellers kan fremkomme. Hvis f. Eks. en Ejendom med en Ejendoms-skyld paa 200 000 Kr. senere bliver vurderet til 220 000 Kr., skal det ikke give Anledning til Forhøjelse af Huslejen; eller hvis en Ejendom med en Ejendomsskyld paa 200 000 Kr. ved en kommende Vurdering bliver vurderet til 180 000 Kr. — og det er vel det Eksempel, som er det mest sandsynlige i den Tid, vi gaar imøde —, tænker vi os ikke, at det skulde give Mulighed for en Nedsættelse af Lejen.

Det er det, der ligger til Grund for vor Opfattelse, og den Fortolkning, vi giver deraf; er baade naturlig og rigtig, og der er slet ingen Grund til at gøre det vanskeligligt hverken at forstaa eller at indrette sig efter. Det er blot det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, der er blevet i saa daarligt Humør, at han næsten ingenting kan forstaa i Øjeblikket. (C. J. F. Sven: Vejafgifterne!). Vejafgifterne? — Vi har ikke noget om Vejafgifter her, aldeles ikke. Og det vilde ogsaa være højst ejendommeligt, om vi skulde sætte noget ind om Vejafgifter ved Bestemmelser om Afvikling af en bestaaende Lov. Saa vidt jeg ved, er der heller ikke noget om Vejafgifter i den bestaaende Lov, som det ærede Medlem selv har været med til at vedtage.

Med Hensyn til § 7 mente det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, at det var højst upassende og urigtigt, at man i Betænkningen giver en Forklaring af, hvad man forstaaer ved Forhøjelse af Lejen, som Ejeren har Ret til at kræve af Lejeren. Det siges der, at der maa tages et Beløb, som giver en passende Forrentning og Amortisation, men hvis ikke Ejer og Lejer forhandler sig til